

NI TRAGA

Iza sedam mora i sedam gora, skriven među dva brda, Sutomore kao da se boji da mu neko ne otme ljepotu, prkosi svojom magijom i čarima.

Čuše strašni gusari, koji haraju morem, za malo mjesto čija ljepota ne može biti prepričana, već samo doživljena. Svojim strašnim galijama dođoše do brda koja kriju nezapisanu ljepotu. Po prvi put, jedan strašni gusar ostade nijem pred čarima ovog mjesta. Omađijaše ih vile sutomorske, grančicama masline i lovora, dajući im vino i opijajući ih svojom divotom. Najmlađi i najljepši, Iljko, se zagleda u vilu Milju, a ni ona ne osta ravnodušna. Iako znajući da ne smiju dati srce jedno drugom, nisu mogli odoljeti zabranjenom voću. Zajedno su mnogo noći probdjeli diveći se jedno drugom. Sutomore ih je čuvalo od strašnog gusara Đerlezija koji jednim pokretom ugasi magiju. More je zapljuskivalo Miljine bijele haljine, dok je Iljko pleo pletenice od njene zlatne kose. Nisu ni mogli očekivati kakvo se zlo sprema, uvjereni da su sigurni između dva brda, da im niko ne može ovu sreću pokvariti.

Kapetan Đerlezi je saznao za Iljkovu i Miljinu ljubav. Otjerao je vile, prosuo čudotvorno vino u more, od bijesa pokidao sve grančice masline i lovora, i krenuo u potragu za ljubavnicima, ka njihovom mjestu. Odvede kapetan svog gusara, pođoše svojim poslom. Prekinu ljubav, ne znajući da prekida dva mlada života. Brzo je prepuklo srce Miljino za Iljkom na strašnom moru. Ona okonča svoj život, a on se utopi u neznanim okeanima sa svojom posadom.

Dugo su ljudi pričali o svetom mjestu Milje i Iljka. Jednog jutra, narod izađe iz svojih kuća, a na njihovom tajnom mjestu pojaviše se tri duda. Dva mlada, lijepa, puna plodova, i jedan stari, razgranati dud, koji nemaše ni ploda. Bješe narodu sve jasno.

Dugo su ovdje dolazili mladi parovi, zaklinjujući se jedno drugom na vječnu ljubav. Ovo je bilo mjesto gdje je sve bilo moguće, gdje bi nerotkinja ostala bremena, gdje bi sirene pokazale svoje noge, gdje su gusari plakali za svojim porodicama. „Vidimo se kod tri duda“, „Kafana kod tri duda“, čuveno mjesto orijentacije, domorodaca i stranaca.

A onda, došle su neke nove generacije koje ni prema čemu nisu iskazivale poštovanje. Ti mladi ljudi su bili uvjereni da baš oni mogu „sve“. Posjekoše stabla, a njihova magija više nikad ne okupi mlade i zaljubljene. Osta samo prazan prostor, koji vapi za davno prošlim vremenima. Vile ponovo zapjevaše, more se umiri, narod se probudi, **A OD TRI DUDA NI TRAGA.**

